

Nr 340.

Av herr **Bengtsson** i Norup, *angående framläggande för riksdagen av en plan för sinnessjukvårdens ordnande.*

I samband med godkännande av avtal mellan å ena sidan staten, å andra sidan Stockholm och Göteborg angående vederlag till dessa städer, för att de själva övertaga vården av alla sina sinnessjuka, uttalade sig, som bekant, fjolårets riksdag för att det borde tillkomma *staten* att anskaffa det antal vårdplatser för sinnessjuka, som för landet i övrigt vore erforderligt. Sedermera har medicinalstyrelsen på anmodan av Kungl. Maj:t uppgjort en plan för sinnessjukvårdens ordnande. Enligt denna plan, som räknar med ett vårdbehov av 3 pro mille av befolkningen, skulle staten — sedan de hospitalsbyggen, till vilka medel hittills anslagits, blivit färdiga, och sedan Stockholm och Göteborg övertagit vården av alla sina sinnessjuka — behöva ytterligare 4,508 vårdplatser, vilka medicinalstyrelsen tänkt sig anskaffade på följande sätt:

1) genom utvidgningar av äldre hospital	814 platser
2) genom inköp av landstingens vid hospitalen förlagda anstalter, summa	303 »
3) genom anordnandet av tre psykiatriska kliniker	300 »
4) genom uppförandet av 4 nya hospital	3,091 »
	<hr/>
	Summa 4,508 platser.

Särskilt för landsbygdens kommuner, vilka i allmänhet sakna resurser att kunna bereda sinnessjuka lämplig vård, är det av den största vikt, att denna stora brist på vårdplatser för sinnessjuka snarast blir avhjälpd. Ty det förhåller sig i själva verket så, att bestämmelserna i fattigvårdslagens 32 § under nuvarande förhållanden icke kunna, utan orimliga kostnader för kommunerna, komma i tillämpning. Icke minst med hänsyn till nödvändigheten av att åtminstone det stora flertalet av de ännu felande hospitalsplatserna bli anskaffade, innan nämnda paragraf i fattigvårdslagen träder i kraft, har jag i annan motion hemställt om uppskov härmed till utgången av år 1933. Givet är, att bristen på vårdplatser icke till dess kan bli avhjälpd, därest dessa till övervägande del skola anskaffas genom uppförandet av nya hospital.

Emellertid torde det yppa sig möjlighet att på ett både snabbare och billigare sätt erhålla en icke ringa mängd nya vårdplatser för sinnessjuka, nämligen genom att för detta ändamål taga några av de ledigblivna kasernerna

i anspråk. Med hänsyn härtill torde det därför vara skäl, att Kungl. Maj:t, sedan utredningen om dessa kaserners användning blivit verkställd, företager en revision av den av medicinalstyrelsen uppgjorda planen för sinnessjukvårdens ordnande. Även vore det önskvärt, att Kungl. Maj:t framlägger den sålunda reviderade planen för riksdagen, då ett fastställande av en plan för sinnessjukvårdens ordnande säkerligen skulle bidra till att få det erforderliga antalet vårdplatser till stånd så snabbt som möjligt, vilket är icke mindre till fördel för de sinnessjuka själva än av betydelse för såväl de enskilda hem som de fattigvårdsanstalter, vilka under nuvarande förhållanden äro nödsakade att omhändertaga sinnessjuka.

På grund av vad sålunda blivit anfört får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta en skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan, att Kungl. Maj:t täcktes, så snart ske kan, för riksdagen framlägga en plan för sinnessjukvårdens ordnande.

Stockholm den 30 januari 1926.

Sv. Bengtsson
i Norup.
